

Sygn. akt IV KO 106/21

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **I. S.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 13 października 2021 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w R.
zawartego w postanowieniu z dnia 27 lipca 2021 r., sygn. akt X K (...)
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądu Rejonowego w R. o sygn. akt X K (...) do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 lipca 2021 r. Sąd Rejonowy w R. zwrócił się do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie sprawy o sygn. akt X K 212/20 do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu wniosku Sąd Rejonowy wskazał, że w postępowaniu toczącym się pod sygn. X K (...) I. S. występuje w charakterze oskarżonego o czyn z art. 207 § 1 k.k. Materiał dowodowy niniejszej sprawy stanowią m.in. zeznania córki oskarżonego – małoletniej K.. Prokurator w akcie oskarżenia wskazał jako źródło dowodowe również małoletnich świadków – A. i P.. Pierwszy z nich milczał podczas przesłuchania, zaś stan zdrowia drugiego z nich - poparty opinią biegłej psycholog - spowodował oddalenie wniosku o jego przesłuchanie. W przesłuchaniu małoletnich uczestniczyła biegła psycholog M. J. R., która następnie wydała opinie ich dotyczące. Oskarżony I. S.

zarzucił działaniu ww. biegłej popełnienie przestępstw „sfalszowania opinii”, co jest przedmiotem postępowania X Kp (...) (PR Ds.(...)) i która to sprawa postanowieniem Sądu Okręgowego w R. z dnia 17 lutego 2021 r., sygn. akt II Ko (...) została przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T. z uwagi na fakt, że „w odczuciu społecznym rozpoznawania sprawy przed Sądem w którym obowiązki służbowe pełni biegłą, której dotyczy sprawa, mogłoby rodzić w opinii społecznej wątpliwości co do bezstronności w rozpoznaniu sprawy”. Zważywszy na powyższe i z uwagi na fakt, że w niniejszej sprawie oskarżony zarzuca sędziemu referentowi znajomość z biegłą, sugeruje mu działania sprzeczne z prawem oraz mając na względzie to, że stwierdzone dotychczas przeszkody do przesłuchania małoletnich świadków P. i A. będą wymagały weryfikacji na etapie postępowania sądowego oraz składane przez oskarżonego kolejne wnioski o wyłączenie sędziego referenta, jak również wszczynane przez niego postępowania wobec funkcjonariuszy Policji w związku z podejmowanymi przez nich czynnościami zmierzającymi do zabezpieczenia dowodów, zdaniem Sądu wnioskującego uzasadnione jest przekazanie sprawy - w trybie art. 37 k.p.k. - innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w R. zasługuje na uwzględnienie. W ocenie Sądu Najwyższego dobro wymiaru sprawiedliwości oceniane przez pryzmat realiów przedmiotowej sprawy szczegółowo wskazanych przez Sąd wnioskujący jednoznacznie wskazuje na potrzebę rozpoznania sprawy przez sąd inny, aniżeli właściwy miejscowo.

Zgodnie z jednolitym orzecnictwem Sądu Najwyższego - dobro wymiaru sprawiedliwości w rozumieniu art. 37 k.p.k. wtedy wymaga przekazania sprawy innemu, niż miejscowo właściwy, sądowi równorzędnemu, gdy zaistnieją w sprawie takie szczególne okoliczności, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania tej sprawy w sposób obiektywny (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2006 r., sygn. akt IV KO 9/06). Skorzystanie z instytucji właściwości delegacyjnej jest również uzasadnione w sytuacji, gdy ma na celu zapewnienie realizacji konstytucyjnego i

konwencyjnego prawa do rzetelnego procesu, tj. do rozstrzygnięcia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

W analizowanej sprawie wyłoniła się taka właśnie potrzeba zastosowania instytucji właściwości delegacyjnej z art. 37 k.p.k. Realia przedmiotowej sprawy, waga stawianych funkcjonariuszom Policji zarzutów związanych z gromadzeniem materiału dowodowego w sprawie, inicjowanie przeciwko nim postępowań karnych, podobnie jak przeciwko biegłej psycholog wydającej w niniejszej sprawie opinie dotyczące małoletnich, składanie przez oskarżonego kolejnych wniosków dowodowych o wyłączenie od rozstrzygania sprawy sędziego referenta SSR A. K., a z drugiej strony potrzeba rzetelnego, sprawnego rozstrzygnięcia sprawy przez obiektywny Sąd z uwzględnieniem reguł z art. 2 § 1 k.p.k., przy zapewnieniu troski o dobro małoletnich świadków i wydanie merytorycznego rozstrzygnięcia w rozsądnym terminie uzasadniają w ocenie Sądu Najwyższego przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Kierując się przedstawionymi wyżej motywami, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 37 k.p.k., zdecydował o przekazaniu niniejszej sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T..